

läin. Sello kärke pääl oli ka wihkari
 laulit näitä, ja et kull' arwalt jua ja
 jool' min' wihko eiälad wale näitä
 oli, ed' minägi lamta jukati, waidalli
 we emage uura rahut. Siis kühki
 jälle, kūs se piar lähendane, et min
 lamta. min wihke tōduga wäme ra-
 hut em, kūs uie; kōllil kull' kōhen oli?
 "Kull' sa saat jui perist' tui, iitel
 put, ja lātpue jälle edop. Kūi me
 wiel tūti maad olhwe ää kōndin
 et kōs iitel ilus miisa mile jilwa piisk
 me. Parsti olhwe me jōat. Sello wōisa
 wäriti pääl oli kōjutet. "Iga wene
 ay." Wäriti tulka kōlter oli iitel
 juus must' kōm kōnne kēdote.
 No lātpue wäriti lāti miisa uie.
 (uie kōndin - em) Kūi saat le kōnast
 mōōō lāits, es lamta lamta miisagi,
 kūs em ärrä lāits, äōōōō le kōm

Nordēige saajuste. Minjan wōiti meid
 juus kuge wāste. "Kant, min' jelle miisa
 ärrä, lātsse kōpugust em' jōdrali kōtā
 wāikjuga pillāēga wāngoti ilupit lūpust
 ja miisgi lāulati kōikjuga lāul, min' ta
 wiel em' et jōhongi es et kōlter. Kūi kō-
 te iitel juus wārti ää ja min' ärrä
 lāit' ää kōm minnā. Aga jelle miis-
 ja iitel kōlter kōdā wāgi ja paluse iitel
 iitel kōnnis jōāt. Wēmatē ta jōi kō-
 ka se kōnn' lāits wārti, wiel ilupust
 mōōō ja lāulēgi mōōō, ja ta lāit'
 jälle kōm minnā. Aga jelle miis-
 ja ärrä pāttel' jälle ja kōlter kōdā wiel
 iitel kōnnis. Tuus paluse jōāt wēma-
 te jōi. Nūid mōōōgi ja lāulati kō kōi
 ilupust. Tuus lāits wārti mōōō
 ja ta olte es wēlgi jōām, aga ta igat-
 pus es lāp wānt. Ta lāits. Ta jōi se
 me kōdāgi min' wāgi ta jōi. — Bih'